

Herdenking aanslag Stockholm 7 april 2017

Door de Voorzitter van de Tweede Kamer, Khadija Arib

11 april 2017

Aan de orde is de herdenking van de aanslag in Stockholm op 7 april 2017. Ik wil de minister-president, de heer Rutte, en de ambassadeur van Zweden, de heer Holmström, van harte welkom heten. Ik verzoek iedereen in de zaal en op de publieke tribune om, voor zover dat mogelijk is, te gaan staan.

Op vrijdag 7 april werden we opnieuw opgeschrikt door een terroristische aanslag. In het centrum van Stockholm reed een vrachtwagen in op een groep mensen. Een drukke winkelstraat, maar het werd opeens doodstil. De aanslag eiste het leven van vier mensen. Een Brit, een Belg en twee Zweden, onder wie een 11-jarig meisje.

Wij kennen Zweden als een land met een rijke democratische geschiedenis. Een land dat veel lijkt op het onze. Geëmancipeerd en solidair. Een land waar fundamentele vrijheden – waaronder de vrijheid van meningsuiting en het vrije woord – stevig zijn verankerd. Het zijn juist deze waarden die uiteindelijk sterker zijn. Die altijd winnen van geweld. In Stockholm kwamen mensen massaal bij elkaar om de slachtoffers te herdenken. Om de vrijheden waarop hun land is gebouwd te verdedigen.

Het is niet de eerste keer dit jaar dat wij stilstaan bij een aanslag. Nauwelijks twee weken geleden was er de aanslag in Londen. Op 3 april ontplofte er een bom in de metro in Sint Petersburg. Daarbij vielen veertien doden. Onschuldige mensen, die op het verkeerde moment op de verkeerde plek waren. En eergisteren, op 9 april, was er de gerichte aanval tegen twee kerken in Egypte. Daarbij kwamen 44 mensen om het leven.

Verschillende landen. Hetzelfde geweld. Dezelfde rouw. En ook in Sint Petersburg, in Alexandrië en Tanta gaat het leven door. Winkels gaan open, metro's rijden, mensen doen boodschappen. De wil om te leven wint het van de angst voor geweld.

Terrorisme mag en zal ons nooit klein krijgen. De aanslagen maken ons misschien angstig, maar ze brengen ons niet tot stilstand. Wij laten ons niet beperken in onze manier van leven, van sámen leven.

Namens de Tweede Kamer heb ik het Zweedse parlement gecondoleerd. In gedachten zijn wij bij hen. Ik hoop dat de Zweden de kracht vinden om te zoeken naar wat hen

bindt. Dat zij vasthouden aan die rijke democratische geschiedenis van vrijheid, gelijkheid en onderlinge betrokkenheid.